

Kazimierz Kaeppele

Sprawozdanie z plenarnego posiedzenia NRA odbytego w dniu 2 marca 1974 r.

Palestra 18/4(196), 85-86

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A.

Sprawozdanie z plenarnego posiedzenia NRA odbytego w dniu 2 marca 1974 r.

Bezpośrednio po zakończeniu konferencji działaczy samorządu adwokackiego w Świdrach Małych odbyło się w dniu 2 marca 1974 r. w Warszawie w sali Zarządu Głównego ZPP plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej poświęcone sprawom finansowo-budżetowym i socjalno-bytowym.

Sprawozdanie z kontroli finansowej i gospodarczej Naczelnej Rady Adwokackiej złożył przewodniczący Komisji Rewizyjnej adw. Marian Siwiec, podkreślając gospodarność w działalności Prezydium NRA. Referent przedstawił zarazem analizę preliminarzy budżetowych NRA i jej agend na rok 1974.

W roku 1974 i w latach następnych będzie istnieć realna możliwość uzyskania lokali zarówno dla zespołów adwokackich jak i dla niektórych rad adwokackich w nowo wznoszonych budynkach sądowych. Stosownie do informacji Ministerstwa Sprawiedliwości pomieszczenie w budynkach sądowych uzyska w latach 1974—1980 co najmniej 25 zespołów adwokackich, przy czym koszt tych lokali wyniesie około 12 000 000 zł.

Zapotrzebowania na nakłady inwestycyjne wyniosą w 1974 r. łącznie około 14 000 000 zł, co przekracza możliwość zaspokojenia tych potrzeb. Sytuacja ta wymagać będzie z tego względu nie tylko ustalenia kolejności realizacji projektowanych inwestycji, ale także współdziałania izb adwokackich w pokrywaniu kosztów budowy z nadwyżek konta 34-a. W związku z tym Komisja Rewizyjna, mając na uwadze napięcie zadań inwestycyjnych NRA w 1974 r., zwróciła się z apelem do wojewódzkich rad adwokackich o oszczędną gospodarkę funduszami z konta 34-a i o przeznaczenie nadwyżek z tego konta na częściowe pokrycie wydatków inwestycyjnych. Apel ten przyjęty został przez dziekanów do akceptującej wiadomości.

Ożywioną dyskusję wywołały sprawy socjalno-bytowe.

Na zgromadzeniach delegatów izb adwokackich odbytych w 1973 r. zgłaszane były liczne dezyderaty w sprawie podwyższenia świadczeń z Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej dla emerytów i rencistów.

Na posiedzeniu plenarnym dyskutowane były dwie wersje podwyższenia świadczeń z Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej, przy czym ostatecznie przyjęta została wersja, która przewiduje:

- 1) wyrównanie emerytury lub renty dla adwokata do kwoty 2 600 zł miesięcznie, a dla adwokata mającego żonę na wyłącznym utrzymaniu — do kwoty 3 000 zł;

- 2) wyrównanie renty rodzinnej dla członków rodziny zmarłych adwokatów do kwoty 1 500 zł miesięcznie;
- 3) wyrównanie po 200 zł miesięcznie dla osób pobierających emeryturę ponad 2 600 zł;
- 4) zwiększenie kredytów na zapomogi doraźne, co pozwoli Komisji na zwiększenie świadczeń wyrównawczych w wyjątkowych, zasługujących na szczególne uwzględnienie sytuacjach.

Podwyższenie świadczeń pociągnie za sobą wzrost wydatków z FSK do sumy prawie 7 000 000 zł, w związku z czym składka ulegnie podwyższeniu do kwoty 105 zł miesięcznie od jednego adwokata.

Niektórzy dyskutanci wyrażali pogląd, że sprawę świadczeń z FSK należy rozstrzygnąć po wysłuchaniu głosów środowiska na zgromadzeniach delegatów, gdyż łączy się ona z podwyżką składek. Przeważył jednak pogląd, że względy społeczne wymagają doraźnej decyzji, zmierzającej do poprawy warunków bytowych adwokatów emerytów i rencistów oraz członków ich rodzin, i dlatego przyjęto przedstawioną wyżej wersję podwyższenia świadczeń z FSK oraz dokonano stosownych zmian w regulaminie tego Funduszu.

Na wydatki w ramach akcji socjalnej preliniuje się na rok 1974 sumę 2 100 000 zł. W kwocie tej mieści się również zwrot kosztów leczenia sanatoryjnego.

Sprawa budowy przez NRA Ośrodka w Grzegorzewicach była przedmiotem żywej dyskusji. Obiekt ten ma być przeznaczony na cele doskonalenia zawodowego oraz na cele wypoczynkowo-rekreacyjne dla adwokatów i ich rodzin. Budowa po wstępnym okresie przygotowawczym wchodzi już w etap realizacji. Przewiduje się, że w drugiej połowie 1975 r. obiekt zostanie oddany do użytku. Sama potrzeba posiadania takiego Ośrodka nie budzi wśród członków Naczelnej Rady Adwokackiej żadnych wątpliwości i zastrzeżeń. Dyskutowano jedynie nad najbardziej celowym przygotowaniem i wykorzystaniem obiektu, podkreślając przy tym potrzebę systematycznej informacji o przebiegu realizacji tej dużej i ważnej inwestycji.

Poza obiektem w Grzegorzewicach planuje się w niektórych izbach budowę obiektów socjalno-rekreacyjnych (np. w Kazimierzu, w Limanowej).

Naczelna Rada Adwokacka, opierając się na sprawozdaniu Komisji Rewizyjnej i przeprowadzonej dyskusji, zatwierdziła zamknięcia rachunkowe, udzieliła Prezydium NRA absolutorium z działalności finansowo-gospodarczej za rok 1973 i zatwierdziła preliminarze budżetowe na rok 1974, a ponadto ustaliła udział poszczególnych izb adwokackich w pokrywaniu wydatków budżetowych NRA i Funduszu Samopomocy Koleżeńskie w roku 1974.

Naczelna Rada Adwokacka uchwaliła także programowe i organizacyjne wskazówki w sprawie zgromadzeń delegatów.

Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Z. Czeszejko, zamykając obrady, podziękował zebranych za udział w posiedzeniu oraz za obszerną i owocną dyskusję w tak istotnej i ważnej dla środowiska problematyce spraw finansowo-gospodarczych i socjalno-bytowych.

Przygotował adw. Kazimierz Kaeppele